HUGO DE SANCTO CARO, UNVOLLSTäNDIG

Nordfrankreich (Raum Paris), um 1300 Seite 62r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35432
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

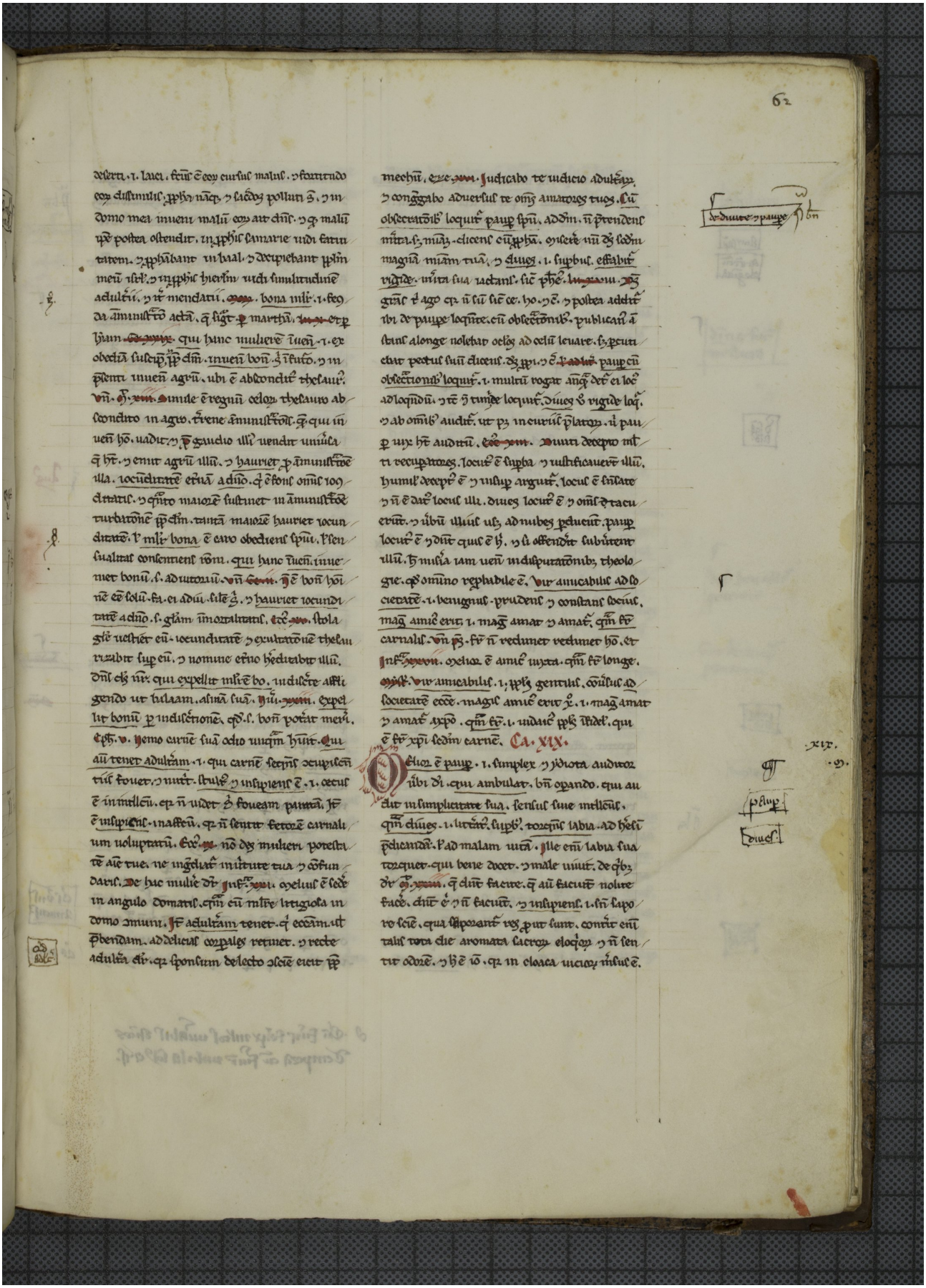

62

deserti. i. lauci. fcm̃ ē eoꝝ cursus malus. ⁊ fortitudo
eoꝝ diminuit. ꝓphā nāq; ⁊ licēdo polluti s̄t. ⁊ in
domo mea inuenī malū eoꝝ ait dñs. ⁊ q̄ malū
ꝓ̄ postea ostendit. in ꝓphis samarie vidi fatu
tatem. ⁊ ꝓphābant in baal. ⁊ decipiebant ꝓplm
meū israel. ⁊ in ꝓphis hierlm vidi similitudinē
adulterii. ⁊ vie mendacii. bona milr. i. feo
da āmunistrō acta. q̄ sigt. ꝓ martyū. et p
hium. qui hunc mulierē fuerī. i. ex
obectū suidem. ꝓ dñm. inuenī bonū. q̄ i futo. ⁊ in
plenti inuenī agrū. ubi ē absconditū thesaur.
vnī. q̄. simile ē regnū celoꝝ thesauro ab
scondito in agro. frene āmunistrōis. q̄ qui in
uenī hō. uadit. ⁊ p gaudio illi uendit uniuersa
q̄ hr. ⁊ emit agrū illū. ⁊ hauriet p āmunistrōe
illa. iocūditatē eius a dño. q̄ ē fons omnis iocū
ditatis. ⁊ cūto maiorē sustinet in āmunistrōe
turbationē ꝓ dñm. tamē maiorē hauriet iocun
ditatē. l' milr bona ē caro obediens spū. l' sen
sualitas consentiens rōni. qui hanc fuerī. inue
niet bonū. s. adiutorium. vnī. ē bonū hoi
nē ēse solū. fa. ei adiū. sitē q̄. ⁊ hauriet iocundi
tatē a dño. s. glām immortalitatis. ecce. stola
glē uestiēt eū. iocunditatē ⁊ exultationē thesau
rizabit sup eū. ⁊ nomine eius hēditabit illū.
dñs eis qui expellit milrē bo. indulcēte affli
gendo ut balaam. alma sua. hui. expel
lit bonū p indiscretionē. qd. s. bonū potest meri.
cpt. v. nemo curiē sua octo uxōm habet. qui
aū tenet adulterā. i. qui carnē sectatur occupiscē
tiis fouet. ⁊ nutrit. stultus ⁊ insipiens ē. i. cecus
ē in mulierē. et ñ uidet. q̄ fouea patēta. ꝓ
ē insipiens. i. affectū. et ñ sentit fetorē carnali
um voluptatū. ecce. ve. nō dz mulieri potestā
tē aīe tue. ne ingeliat in utrute tua. ⁊ cōfun
dari. de hac mulie dr. iuste. ve. quelus ē sedē
in angulo domatis. q̄m eū milrē litigiosa in
domo manet. ꝓ adulterā tenet. q̄ eccām. ut
pbendam. ad delicias corporalis retinet. ⁊ recte
adulterā dr. q̄ sponsum de lecto oleē eicit ꝓ

mechū. ecce. ve. iudicabo te iudicio adulterāū.
⁊ conteraba aduersus te omnes amatores tuos. cū
obsecrationib' loquit' pauꝑ spū. addm. ñ p̄tendens
mūtis. s. multis. eliceis eū ꝓphā. quiescē uū dz sedm
magnā miam tuā. ⁊ diues. i. superbus. exhalabit
vigide. mūtis sua iactans. sic phē. ve. ⁊ gnās. et ago q̄ ñ sū sic ce. ho. ⁊ ē. ⁊ postea addit
ubi de pauꝑe loquīte. eū obsecrationib' publicani ā
stans alonge nolebat oculos ad celū leuare. s. percu
ciēs pectus suū dicens. dz ꝓpi. ⁊ ē. et adiu. pauꝑ cū
obsecrationib' loquit'. i. multū rogat. ānq; det ei locū
ad loquendū. ⁊ vie ⁊ timide loquit. diues ⁊ vigide loq.
⁊ ab omnib' audit'. ut p̄z in curiū plaroꝝ. i. pau
ꝑ uix hr audītū. ecce. ve. dum decepto mul
ti recuperatores. locū ē superba ⁊ multiplicauerit illū.
humil' decepto ē ⁊ multip arguit'. locus ē lētare
⁊ ñ ē dat' locus illi. diues locū ē ⁊ omnis q̄ tacu
erit. ⁊ ubū illud ulz. ad nubes pdeuit. pauꝑ
locū ē ⁊ dñs quis ē ⁊. ⁊ si offendit subtrent
illū. ⁊ multa iam uenī in disputationib' theolo
gie. q̄ omino reprhdile ē. vir amicabilis ad so
cietatē. i. benignus. prudens ⁊ constans locus.
mag amicē erit. i. mag amat ⁊ amat. q̄m fr
carnalis. vnī p̄z. fr ñ reduner reduner hō. et
inf. ve. oelior ē amicē uicina. q̄m fr longe.
ovis. vir amicabilis. i. ꝓpiz gentilis. cōsilis ad
societatē ecce. magis amicē erit ꝓ. i. mag amat
⁊ amat. ꝓpō. q̄m fr. i. uidaē ꝓpiz ꝓdit. qui
ē fr xpi sedm carnē. Ca. XIX.

Oelior ē pauꝑ. i. simplex ⁊ idiota audiōr
ubi di. qui ambulat. bñ operando. qui au
dit in simplicitate sua. sensus sue intellēs.
q̄m diues. i. iactat. superb'. torquis labia. ad hēdi
pdiendū. l' ad malam uitā. ille eū labia sua
torquet. qui bene docet. ⁊ male uiuit. de qb;
dr. q̄. ve. q̄ dicit facere. q̄ aū facit nolite
facē. dicit ē ⁊ ñ facit. ⁊ insipiens. i. sñ sapo
ro scie. qua superant reg. put lum. contēt eū
talis tota die aromata sacrorū eloquiorū ⁊ ñ sen
tit odorē. ⁊ hē ē ro. q̄ in cloaca uiciorū inuol ē.